

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladimíry Mašové a přísedících Ing. Jaroslava Madera a Jaroslava Sekaniny,

takto:

Obžalovaní

1) [celé jméno obžalovaného],

[datum narození] ve [obec], ekonom, trvale bytem [adresa obžalovaného],

2) [celé jméno obžalované],

[datum narození] v [obec], OSVČ, trvale bytem [adresa obžalované],

3) [celé jméno obžalované],

[datum narození] v [anonymizováno], daňová poradkyně, trvale bytem [adresa] [anonymizováno].
[jméno] [číslo],

jsou vinni,

že

[celé jméno obžalovaného] jakožto jednatel, [celé jméno obžalované] jakožto daňová poradkyně a [celé jméno obžalované] jakožto účetní a následně vedoucí ekonomického oddělení [právnícká osoba] s.r.o.

Pokračování: - 2 - 1T 168/2007

1)

v průběhu druhé poloviny roku 2002 dal [celé jméno obžalovaného] ing. [jméno] [celé jméno obžalované] pokyn k tomu, aby do účetnictví [právnícká osoba] s.r.o. zavedla

fakturu společnosti [právnícká osoba] [číslo] následně přečíslovanou na [číslo] ze dne [datum] na částku 68.650 Kč za pobyt 4 osob v období od [datum] do [datum] v hotelu [anonymizováno] v [země] s tím, že tato faktura bude vykazována jako školení pro zaměstnance [právnícká osoba] s.r.o.,

cestovní příkazy a vyúčtování pracovních cest pro zaměstnance [právnícká osoba] s.r.o. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dle kterých měly být na základě pracovní cesty těmto zaměstnancům vyplaceny cestovní náhrady ve výši 8.823 Kč vůči [jméno] [příjmení], 20.473,50 Kč vůči [jméno] [příjmení] a 8.823 Kč vůči [jméno] [příjmení],

fakturu [celé jméno obžalované] [číslo] 2002 ze dne [datum] na částku 21.500 Kč za provedení školení zaměstnanců [právnícká osoba] s.r.o. v hotelu [anonymizováno] v [země], kterou [celé jméno obžalované] vůči [právnícká osoba] s.r.o. vyhotovila na základě předchozí dohody s [celé jméno obžalovaného],

fakturu [právnícká osoba] s.r.o. [číslo] ze dne [datum] vůči [celé jméno obžalované] na částku 17.162 Kč za ubytování v hotelu [anonymizováno] v [země],

a dále

fakturu společnosti [právnícká osoba] [číslo] ze dne [datum] na částku 56.200 Kč za pobyt 6 osob v období od [datum] do [datum] v hotelu [anonymizováno] v [země] s tím, že tato faktura bude vykazována jako školení pro zaměstnance [právnícká osoba] s.r.o.,

cestovní příkazy a vyúčtování pracovních cest pro zaměstnance [právnícká osoba] s.r.o. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalované], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dle kterých měly být na základě pracovních cest těmto zaměstnancům vyplaceny cestovní náhrady, a to ve výši 8.672 Kč vůči každému z těchto zaměstnanců,

přesto, že žádné z těchto školení ve skutečnosti nebylo realizováno, oba pobyty v hotelu [anonymizováno] byly soukromou dovolenou jiných osob a všechny tvrzené cestovní náklady vyplácené v hotovosti převzal [celé jméno obžalovaného] nikoli osoby, které je měly uplatnit, přičemž [celé jméno obžalované], ačkoli si byla vědoma, že se školení v [země] v měsíci září 2002 neúčastnila, že takováto školení ani neproběhla a že cestovní náhrady přebírá [celé jméno obžalovaného], podepsala cestovní příkazy i vyúčtování, schválila fakturu [číslo] vůči [celé jméno obžalované] a faktury, cestovní příkazy i související účetní doklady do účetnictví nechala zavést, přičemž na základě takto upraveného účetnictví připravila podklady k vyhotovení daňového příznání pro [celé jméno obžalované], která přesto, že věděla o tom, že účetnictví [právnícká osoba] s.r.o. obsahuje fiktivní účetní doklady neoprávněně navyšující výdaje společnosti, když ona sama vyhotovila na základě žádosti [celé jméno obžalovaného] fakturu [číslo] 2002 a přijala fakturu [právnícká osoba] s.r.o. [číslo] daňové příznání zpracovala, podepsala a dne [datum] jej podala u Finančního úřadu v [anonymizováno], kdy v důsledku uplatnění fiktivních výdajů souvisejících se služebními cestami na školení došlo k neoprávněnému zvýšení nákladů [právnícká osoba] s.r.o. o částku 219.339 Kč a tím i ke snížení daně z příjmů právnických osob o částku 77.810 Kč,

Pokračování: - 3 - 1T 168/2007

2)

v průběhu roku 2003 dal [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalované] pokyn k tomu, aby do účetnictví [právnícká osoba] s.r.o. zavedla

fakturu [celé jméno obžalované] [číslo] 2003 ze dne [datum] na částku 87.000 Kč za seminář a ubytování 6 zaměstnanců [právnícká osoba] s.r.o. v období od [datum] do [datum] v hotelu [příjmení] v [anonymizováno], kterou [celé jméno obžalované] vůči [právnícká osoba] s.r.o. vyhotovila na základě předchozí dohody s [celé jméno obžalovaného] s tím, že tato faktura bude vykazována jako školení pro zaměstnance [právnícká osoba] s.r.o.,

cestovní příkazy a vyúčtování pracovních cest pro zaměstnance [právnícká osoba] s.r.o. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalované], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ze dne [datum], dle kterých měly být na základě pracovní cesty těmto zaměstnancům vyplaceny cestovní náhrady, a to ve výši 30.470 Kč vůči [celé jméno obžalovaného], ve výši 23.612 Kč vůči [celé jméno obžalované], ve výši 9.006 Kč vůči [jméno] [příjmení], ve výši 9.006 Kč vůči [jméno] [příjmení], ve výši 9.006 Kč vůči [jméno] [příjmení] a ve výši 26.763 Kč vůči [jméno] [příjmení],

přesto, že školení ve skutečnosti nebylo realizováno, pobytu v [anonymizováno] se ze zaměstnanců [právnícká osoba] s.r.o. účastnil pouze [celé jméno obžalovaného] fakticky se jednalo o rekreační pobyt, finanční prostředky uhrazené cestovní kanceláři byly z části přefakturovány na úhradu soukromé dovolené v hotelu [anonymizováno] v [země] pro manžele [příjmení] a manžele [příjmení] a všechny tvrzené cestovní náklady vyplácené v hotovosti převzal [celé jméno obžalovaného] nikoli osoby, které je měly uplatnit, přičemž [celé jméno obžalované] ačkoli si byla vědoma, že se školení v [anonymizováno] v měsíci květnu 2003 neúčastnila, že takovéto školení ani neproběhlo a že cestovní náhrady přebírá [celé jméno obžalovaného], podepsala cestovní příkazy a vyúčtování a faktury, cestovní příkazy a související účetní doklady nechala do účetnictví zavést, přičemž na základě takto upraveného účetnictví připravila podklady k vyhotovení daňového příznání pro [celé jméno obžalované], která přesto, že věděla o tom, že účetnictví [právnícká osoba] s.r.o. obsahuje fiktivní účetní doklady navyšující výdaje společnosti, když ona sama vyhotovila na základě žádosti [celé jméno obžalovaného] fakturu [číslo] 2003, účastnila se pobytu v [anonymizováno] a byla informována o počtu účastníků i charakteru pobytu, daňové příznání zpracovala, podepsala a dne [datum] jej podala u Finančního úřadu v [anonymizováno], kdy v důsledku uplatnění fiktivních výdajů souvisejících se služebními cestami došlo k neoprávněnému zvýšení nákladů [právnícká osoba] s.r.o. o 194.863 Kč a tím i ke snížení daně z příjmů právnických osob o částku 60.450 Kč,

tedy společně ve větším rozsahu zkrátili daň a čin spáchali se dvěma dalšími osobami,

t í m spáchali

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 trestního zákona,

Pokračování: - 4 - 1T 168/2007

a zato se odsuzují

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

podle § 248 odst. 3 trestního zákona a § 35 odst. 2 trestního zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 39a) odst. 3 trestního zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 53 odst. 1 trestního zákona se ukládá peněžitý trest ve výši 400.000 Kč.

Podle § 54 odst. 3 trestního zákona se pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán ve stanové lhůtě, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 49 odst. 1 trestního zákona a § 50 odst. 1 trestního zákona se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v trvání 3 (tří) let.

Současně podle § 35 odst. 2 trestního zákona se zrušuje výrok o trestu z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 30.8.2005 pod č.j. [číslo jednací] ve spojení s unesením Krajského soudu v Brně ze dne 23.3.2006 pod sp. zn. [spisová značka], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaná [celé jméno obžalované]

podle § 148 odst. 3 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 58 odst. 1 trestního zákona a § 59 odst. 1 trestního zákona se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 49 odst. 1 trestního zákona a § 50 odst. 1 trestního zákona se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce daňového poradce a účetních činností v trvání 3 (tří) let.

obžalovaná [celé jméno obžalované]

podle § 148 odst. 3 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 58 odst. 1 trestního zákona a § 59 odst. 1 trestního zákona se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 49 odst. 1 trestního zákona a § 50 odst. 1 trestního zákona se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce daňového poradce a účetních činností v trvání 2 (dvou) let.

Pokračování: - 5 - 1T 168/2007

Odůvodnění:

Po provedeném hlavním líčení, zejména výsledkem svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], MUDr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], jakož i konstatováním písemných materiálů, a to zejména daňovými priznáními k daním z příjmu právnických osob za léta 2002, 2003, fakturami obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] za školení a seminář, cestovními příkazy a fakturami [anonymizována čtyři slova], doklady k fakturaci zájezdů do [anonymizováno], do [země], výpisy z účtu a dalšími písemnými materiály v odůvodnění, konkrétně rozvedenými, byly zjištěny následující skutečnosti.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako jednatel společnosti [právnická osoba], obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] jako daňová poradkyně této společnosti a obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované], jakož to hlavní účetní a následně vedoucí ekonomického oddělení [právnická osoba] s.r.o., jednak v průběhu druhé poloviny roku 2002 dal pokyn obžalovaný [celé jméno obžalovaného] [titul]. [celé jméno obžalované], aby do účetnictví [právnická osoba] s.r.o. zavedla fakturu [právnická osoba] [anonymizována dvě slova] [číslo] následně přečíslovanou na [číslo] ze dne [datum] na částku 68.650 Kč za pobyt čtyř osob v období od [datum] do [datum] v [anonymizována dvě slova] v [země], přičemž tato faktura byla vykazována jako školení pro zaměstnance [právnická osoba]. Dalším pokynem bylo k zavedení do účetnictví cestovních příkazů a vyúčtování pracovních cest pro zaměstnance [právnická osoba], a to [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dle kterých měli být na základě cestovních příkazů tyto pracovní cesty zaměstnancům vyplaceny v podobě cestovních náhrad ve výši 8.823 Kč [jméno] [příjmení], 20.473,50 Kč [jméno] [příjmení] a 8.823 Kč [jméno] [příjmení]. Další pokyn k zavedení do účetnictví se týkal faktury obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] číslo [číslo] 2002 ze dne [datum] na částku 21.500 Kč za provedení školení zaměstnanců [právnická osoba] s.r.o v hotelu [anonymizováno] v [země], kterou [titul]. [celé jméno obžalované] vůči [právnická osoba] vyhotovila na základě předchozí dohody s obžalovaným [celé jméno obžalovaného]. Dalším dokladem, který dle pokynu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] zavedla do účetnictví byla faktura [právnická osoba] s.r.o. [číslo] ze dne [datum] vůči obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] na částku 17.162 Kč za ubytování v hotelu [anonymizováno] v [země] a dále také faktura společnosti [právnická osoba] [číslo] ze dne [datum] na částku 56.200 Kč za pobyt šesti osob v období od [datum] do [datum] v hotelu [anonymizováno] v [země] s tím, že i tato faktura byla vykazována jako školení pro zaměstnance [právnická osoba].

Dále byly do účetnictví zavedeny cestovní příkazy a vyúčtování pracovních cest pro zaměstnance [právníká osoba] s.r.o. [celé jméno obžalovaného], [titul]. [celé jméno obžalované], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], dle kterých měli být na základě pracovní cesty těmto zaměstnancům vyplaceny cestovní náhrady, a to ve výši 8.672 Kč vůči každému z těchto zaměstnanců. Tyto materiály byly zavedeny do účetnictví přesto, že žádné ze školení ve skutečnosti realizováno nebylo, oba pobyty v hotelu [anonymizováno] byly soukromou dovolenou jiných osob, a to jednak [titul]. [jméno] [příjmení] s manželkou a dále MUDr. [jméno] [příjmení] s manželkou [jméno] [příjmení] a jejich vnučkou, přičemž veškeré potvrzené cestovní náklady vyplacené v hotovosti převzal obžalovaný [celé jméno obžalovaného], nikoliv [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a sama obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované], která si byla vědoma, že školení v [země] v měsíci září 2002 se neúčastnila, a že takováto školení vůbec neproběhla a že cestovní náhrady přebírá obžalovaný [celé jméno obžalovaného], nikoliv oprávněné osoby,

Pokračování: - 6 - 1T 168/2007

podepsala cestovní příkazy i vyúčtování a schválila faktury [číslo] vůči [titul]. [celé jméno obžalované] a faktury, cestovní příkazy i související účetní doklady do účetnictví nechala zavést, přičemž na základě takto fiktivně upraveného účetnictví připravila podklady pro vyhotovení daňového přiznání pro obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované], přesto, že věděla o tom, že účetnictví [právníká osoba] s.r.o. obsahuje tyto fiktivní účetní doklady neoprávněně navyšující výdaje společnosti a obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] poté, co sama vyhotovila na základě žádosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného] fakturu [číslo] 2002 a přijala fakturu [právníká osoba] [číslo] daňové přiznání zpracovala, podepsala a dne [datum] podala u Finančního úřadu v [anonymizováno]. V důsledku jednání všech tří obžalovaných z důvodů uplatnění fiktivních výdajů souvisejících se služebními cestami na školení došlo k neoprávněnému zvýšení nákladů [právníká osoba] s.r.o. o částku 219.339 Kč a tím i ke snížení daně z příjmů právnických osob o částku 77.810 Kč. Shodná situace se opakovala i v roce 2002, kdy v průběhu tohoto roku obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dal obžalované [titul]. [jméno] [příjmení] pokyn k tomu, aby do účetnictví společnosti zavedla fakturu [titul]. [celé jméno obžalované] [číslo] 2003 ze dne [datum] na částku 87.000 Kč za seminář a ubytování šesti zaměstnanců [právníká osoba] s.r.o. v období od [datum] do [datum] v hotelu [příjmení] v [anonymizováno], kterou obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] vůči [právníká osoba] s.r.o. vyhotovila na základě předchozí dohody s [celé jméno obžalovaného] s tím, že tato faktura bude vykázána jako školení pro zaměstnance [právníká osoba] s.r.o., přičemž k tomuto školení ve skutečnosti nedošlo. Další pokyn ze strany obžalovaného [celé jméno obžalovaného] vůči obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] se týkal cestovních příkazů a vyúčtování pracovních cest pro zaměstnance [právníká osoba], a to jeho samotného, jakož i samotné obžalované [titul]. [celé jméno obžalované], dále [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] ze dne [datum], dle kterých měly být na základě pracovní cesty těmto zaměstnancům vyplaceny cestovní náhrady, a to obžalovanému [celé jméno obžalovaného] ve výši 30.470 Kč, obžalované [titul]. [jméno] [příjmení] 23.612 Kč, [jméno] [příjmení] 9.006 Kč a stejná částka [jméno] [příjmení] a rovněž [jméno] [příjmení] a 26.763 Kč [jméno] [příjmení] Tyto materiály byly rovněž zaneseny do účetnictví, přesto, že školení ve skutečnosti realizováno nebylo, pobytu v [anonymizováno] se ze zaměstnanců [právníká osoba] zúčastnil pouze obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednalo se fakticky o rekreační pobyt, přičemž finanční prostředky uhrazené cestovní kanceláří byly zčásti přefakturovány na úhradu soukromé dovolené v hotelu [anonymizováno] v [země] pro manžele [příjmení] a manželé [příjmení] a všechny tvrzené cestovní náklady vyplacené v hotovosti převzal obžalovaný [celé jméno obžalovaného], nikoliv osoby, které je měly uplatnit. K těmto úkonům došlo s vědomím obžalovaných [titul]. [celé jméno obžalované], která si byla vědoma, že školení v [anonymizováno] v měsíci květnu 2003 se neúčastnila a že takovéto školení ani neproběhlo a že cestovní náhrady přebírá obžalovaný [celé jméno obžalovaného], přičemž podepsala cestovní příkazy, vyúčtování a

faktury, cestovní příkazy a související účetní doklady nechala do účetnictví zavést, přičemž na základě takto upraveného účetnictví připravila podklady k vyhotovení daňového přiznání pro obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované], která přesto, že věděla o tom, že účetnictví [právnícká osoba] s.r.o. obsahuje opět fiktivní účetní doklady navyšující výdaje společnosti, když ona sama vyhotovila na základě žádosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného] faktury [číslo] 2003, účastnila se sice v pobytu v [anonymizováno], a byla informována o účastnících i charakteru pobytu, daňové přiznání zpracovala, podepsala a dne [datum] podala u Finančního úřadu v [anonymizováno]. V důsledku uplatnění těchto fiktivních výdajů souvisejících se služebními cestami došlo k neoprávněnému zvýšení nákladů [právnícká osoba] o 194.863 Kč a tím ke snížení daně z příjmů právnických osob o částku 60.450 Kč.

Pokračování: - 7 - 1T 168/2007

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení uvedl, že od roku 1998 byl jednatelem [právnícká osoba], kterou vlastnil [titul]. [jméno] [příjmení]. Tento jej také požádal, aby v roce 2002 mu zajistil dovolenou v [země]. Snažil se mu tedy vyhovět, kdy zjistil, že není problém vystavit fakturu na školení, takto to také sdělil [titul]. [příjmení], který mu nahlásil osoby, které s ním pojedou, aby nepracovní účel cesty nebyl z účetnictví tak zřejmý, požádal obžalovaný [celé jméno obžalovaného] obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované], jak tento sám připustil, aby pro tento účel vyhotovila fakturu na školení, a v tomto duchu to také nechal [titul]. [celé jméno obžalované] zaúčtovat. Skutečně se však pobyt týkal pana [příjmení] s manželkou a pana [příjmení] s manželkou. [příjmení] [příjmení] to měl jako odměnu, kterou mu pan [příjmení] dával. Tato skutečnost se týkala dvou cest v roce 2002. Pokud jde o rok 2003 obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uvedl, že za ním přišel [titul]. [jméno] [příjmení] s tím, že byla schválena zahraniční cesta, kde si mají vymyslet, kam jet za účelem ekonomického školení. Toto v podstatě [titul]. [jméno] [příjmení] schválil obžalovanému [celé jméno obžalovaného] jako jednatelem společnosti [příjmení], dále panu [příjmení] jako řediteli [anonymizována dvě slova] a [titul]. [příjmení] jako ekonomické ředitelce [nemocnice]. Poté kontaktoval [titul]. [celé jméno obžalované], která zde měla přednášet ekonomické věci, a [titul]. [příjmení] vybrala [anonymizováno], takže on sám kontaktoval cestovní kancelář [anonymizováno], která toto zajistila. Když bylo vše zajištěné, přišel [titul]. [jméno] [příjmení] s tím, že by chtěl jet jako minulý rok, tedy 2002 na dovolenou a zájezd spojit ještě s manželkou [příjmení]. Posléze chtěl, aby kromě dvou poukazů pro sebe a manželku, dvou poukazů pro doktora [příjmení] a manželku, byl vyhotoven cestovní příkaz pro zaměstnance [anonymizováno], kteří se měli jakoby zúčastnit školení, avšak finanční prostředky měly být předány jemu na osobní výdaje. Tyto peníze se potom skutečně proučtovaly na lidi, kteří na školení nebyli a peníze obžalovaný [celé jméno obžalovaného] odevzdal [titul]. [jméno] [příjmení], aby měl na útratu pro svoji dovolenou a pro pana [příjmení]. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uvedl, že obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] musel říci, že školení nebudou, protože lidi, na které nechal v té době napsat cest'ák, byli na firmě, takže jí řekl, že je to na základě žádosti pana [příjmení]. Tedy ani jí moc nezbylo, i když se jí to jako ekonomce taky moc nelíbilo, ale neměla na výběr. Pokud jde o obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované], tak ta to na základě jejich objednávky potom vyfakturovala. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] však vypověděl, že co se týče [anonymizováno], tak tam byla i [titul]. [celé jméno obžalované] a skutečně probírali ekonomické věci. I když se tohoto školení neúčastnili lidi, kteří měli, to nemohla obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] ovlivnit.

Obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] uvedla, že v roce 2002 jí navštívil obžalovaný [celé jméno obžalovaného] požádal ji o vystavení faktury na školení v hotelu [anonymizováno] v období měsíce června 2002, s tím, že jí budou přefakturovány částečné náklady na ubytování v tomto hotelu. Na tuto tzv. spolupráci přistoupila a obžalovanému [celé jméno obžalovaného] na závěr roku fakturu na takto provedená školení vystavila, i když se sama tohoto školení neúčastnila. O tom, zda se uskutečnila nějaká cesta v měsíci září 2002 do [země] vůbec nevěděla. Pokud jde o bod 2) obžaloby, a v daném případě tzv. pracovní cesty do [anonymizováno] v květnu 2003, zde

obžalovaná se k trestné činnosti nedoznala, neboť uvedla, že se jednalo o školení pro zástupce firem [anonymizováno], [nemocnice] a [anonymizována dvě slova], a to ve dnech 26. až [datum], tohoto školení se skutečně účastnila, kdy [datum] jeli ve složení obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], kdy odjeli do [obec] na letiště, odtud odletěli do [anonymizováno], kde byli ubytováni v hotelu [příjmení], kde měli proběhnout konzultace k problematice účetních předpisů a novely obchodního zákoníku v roce 2003. Zástupci firem dostali od ní stručný písemný materiál, jakýsi nástin bodů, které měly být projednávány a také projednávány byly. Obžalovaná připustila, že součástí cesty byla prohlídka [územní celek], a to jednodenní, kdy měli k dispozici průvodkyni.

Pokračování: - 8 - 1T 168/2007

Obžalovaná [titul] [celé jméno obžalované] uvedla, že dle pracovní smlouvy pracovala jako vedoucí ekonomického oddělení [právnícká osoba] s.r.o. Následně popsala náplň její pracovní činnosti, pokud jde o kontrolu jednotlivých faktur obžalovaná uvedla, že nejdříve obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednotlivou fakturu věcně schválil, to znamená, že odsouhlasil to, že služba byla opravdu poskytnuta, vrátil ji na účtárnu paní [příjmení], která ji zaúčtovala a podle toho co na faktuře bylo, tedy za druh služby a po tomto celém koloběhu se faktura dostala teprve k obžalované [titul] [celé jméno obžalované], kde ona sama ji zkontrolovala po stránce věcné správnosti. Pokud jde o zahraniční školení, ve které byly i zahraniční pracovní cesty, tak obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jí předal seznam lidí, kteří se této pracovní cesty účastnili a sdělil jí, ať vykáže tuto zahraniční pracovní cestu. V tehdejší době, u toho prvního cestovního příkazu si obžalovaná [titul] [celé jméno obžalované] neuvědomila, že by se jednalo o pana [příjmení]. U dalšího, kde byla uvedena i ona sama, jí obžalovaný [celé jméno obžalovaného] neřekl, že zahraniční pracovní cestu vykonal pan [příjmení]. Na otázku, proč si pan [příjmení] nevyúčtuje tuto pracovní cestu, neboť je majitel společnosti a jednak byl i zaměstnancem firmy, jí bylo řečeno, že jí nevyúčtuje. Obžalovaná dále uvedla, že vzhledem k tomu, že na této pracovní cestě bylo uvedeno několik zaměstnanců, tak ona sama neví, jestli skutečně na této pracovní cestě byli či nebyli. Tito zaměstnanci měli vyplnit i cestovní příkazy sami za sebe a podepsat je. Pokud tam opravdu nebyli, tak k tomu měli zřejmě své důvody, proč toto podepsali. [jméno] [titul] [celé jméno obžalované] na zahraniční pracovní cestě nebyla, a když jí chtěl odmítnout, s tím, že by cestovní příkaz nevyplnila a nepodepsala, tak jí bylo řečeno, že by se mohla rozloučit se svým zaměstnáním. Co se týče třetí pracovní cesty, zde obžalovaná [titul] [celé jméno obžalované] uvedla, že byla celkem v šoku, když četla obvinění, že tato cesta není zahraniční a není pracovní, protože opravdu v tehdejší době jí obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uvedl, že opravdu na tu pracovní cestu jede. V daném případě se jednalo o pracovní cestu v době od [číslo] do [datum]. K tomuto uvedla obžalovaná, že skutečně netušila, že tato cesta není pracovní.

Trestná činnost obžalovaných byla prokázána výpověďmi svědků. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že pracovala ve [právnícká osoba] s.r.o. jako mzdová účetní v letech 1999 až 2005. Nadřízeným byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Pokud jde o pracovní cesty mimo území České republiky, k těmto se vyjádřila tak, že se nikdy žádných neúčastnila a ani na žádném školení nebyla. Svědkyně připustil, že věděl, že existovaly účetní doklady, které se školení týkaly, a to cestovní příkazy a vyúčtování pracovních cest, které podepsala, přičemž náhrady za školení nikdy proplaceny nebyly. Ptala se obžalovaného [celé jméno obžalovaného], jak je možné, že má podepsat něco, čeho se neúčastnila, a pak jí bylo řečeno, že to podepsat a předat a pokud se ptala na to, kde skončily peníze, které měly být proplaceny, bylo jí ze strany obžalovaného [celé jméno obžalovaného] řečeno, že to bude na pokrytí nákladů něčeho jiného. Pokud jde o obžalovanou [titul] [celé jméno obžalované], to byla její kolegyně a bavily se spolu na toto téma, tedy podepsaných a neproplacených cestovních náhrad za školení. Svědkyni byly předloženy cestovní příkazy, které se týkaly pracovních cest za školení, a to na čísle listu 155, 156, 157, 158, kdy svědkyně uvedla, že zpracovávala tzv. cest'ák pouze na čísle listu 155, ostatní nezpracovávala. Pokud jde o pracovní cesty a školení v [země], údaje tam vyplnila, tyto měla nadiktované od svého nadřízeného.

Svědkyňe [jméno] [příjmení] uvedla, že od roku 1998 pracovala jako finanční účetní ve [právnícká osoba]. Neúčastnila se nikdy žádné pracovní cesty nebo školení do zahraničí, uvedla, že jí byl předložen cestovní příkaz z něhož měla zjistit, že se měla účastnit nějakého školení v zahraničí. Na základě příkazu své nadřízené obžalované [titul] [celé jméno obžalované] dostal příkaz k vyplnění cestovního příkazu na pracovní cestu a školení. Na otázku proč to má

Pokračování: - 9 - 1T 168/2007

vyplňovat, když tam nebyla, jí bylo řečeno, že ona to vyplňuje taky a plní tím příkaz svého nadřízeného a že jinak se nemá o celou věc zajímat, že to nedělá také sama ráda. Tedy svědkyně [jméno] [příjmení] se školení v květnu 2003 v [anonymizováno] neúčastnila a podle toho, jak vypovídala, tak na policii jí bylo sděleno, že těch cestovních příkazů bylo více, ona sama přišla do styku při své práci i s dalšími cestovními příkazy, protože je podepisovala. Připustila, že takto asi jednou podepsala cestovní příkaz na cestu, které se neúčastnila, ale je možné, že to bylo vícekrát. Ví, že se takto měla účastnit cesty do [země], které se neúčastnila, o cestě do [anonymizováno] neví. Obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] jako její nadřízená jí řekla, že dostala od obžalovaného [celé jméno obžalovaného] pokyn k tomu, aby byly vyhotoveny cestovní příkazy a další doklady. Pokud jde o finanční prostředky za tyto cesty, tak jí obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] jako nadřízená sdělila, že tyto peníze má dát do obálky. Lidé, kteří však měli podepsat převzetí peněz, nepřišli do poklady, nic nepodepisovali. Tedy doklady k převzetí jednotlivých částek si vzala obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované], aby se to celé sečetlo a protože se doklady vracely zpátky jí samotné a také se jí vrátily zpátky na účtárnu. Svědkyně uvedla, že se zúčastnila s [titul]. [příjmení] zahraničního pobytu v [země], ale bylo to dříve, než v roce 2002 a 2003 a účastnila se tohoto na základě jeho pozvání.

Svědka [jméno] [příjmení] uvedl, že ve [právnícká osoba] pracoval někdy od roku 1999 do roku 2003, a to v [obec] na pozici vedoucího střediska. Pokud jde o školení v roce 2002, uvedl, že tohoto se žádného neúčastnil, ani neví, že někdo z [obec] ze zaměstnanců na takovém školení byl. Dále svědek uvedl, že na policii mu byl předložen cestovní příkaz, kdy na tomto byl jeho podpis, jednalo se o cestu do [anonymizováno], ale této se neúčastnil a rovněž za tuto pracovní cestu neobdržel žádné finanční prostředky. Posléze na otázku uvedl, že skutečně v roce 2002 a 2003 se žádné pracovní cesty neúčastnil a této se účastnil někdy v roce 2000 nebo v roce 2001 společně s dalšími osobami.

Svědkyňe [jméno] [příjmení] uvedla, že od roku 2000 nebo 2001 do roku 2004 byla zaměstnána ve [právnícká osoba] jako sekretářka či asistentka. Prováděla různé práce pro mzdovou účetní, které byly potřeba. Ředitelem společnosti byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Svědkyně se také vyjádřila k pracovní cestě do zahraničí. Měla za to, že se jedná o rok 2002 nebo 2003, kdy vzhledem k tomu, kdo se této pracovní cesty měl účastnit, bylo zřejmé, že se jedná o jiný rok. Pokud byla dotazována, zda se účastnila školení v [anonymizováno], k tomuto uvedla, že se nikdy tohoto neúčastnila, a v souvislosti s tímto školením nepodepisovala žádné účetní doklady. Proto byl svědkyni předložen k nahlédnutí cestovní příkaz na čísle listu 28, kdy uvedla, že na tomto cestovním příkaze je sice její podpis, tento cestovní příkaz jí byl předložen s tím, že to má podepsat, předložil jí ho obžalovaný [celé jméno obžalovaného], podepsala to pro, že chtěla ve firmě pracovat. Žádnou finanční částku však neobdržela. Vzhledem k tomu, že svědkyně si již nepamatovala přesně veškeré události, byla jí přečtena ve smyslu § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu její výpověď z přípravného řízení v níž se vyjádřila, že tato výpověď je pravdivá, přičemž již z této výpovědi vyplynulo, že pokud se má vyjádřit k cestovnímu příkazu ze [datum], který zní na její jméno, kdy účtuje cestovné za školení v [země] v době od [datum] do [datum] v částce [číslo], - Kč, tak k tomuto uvedla, že se žádného školení v [země] neúčastnila, a k vyplnění cestovního příkazu jí dal pokyn obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Důvodem vyplnění předmětného fiktivního cestovního příkazu byla ta skutečnost, že by byla vyhozena z práce.

Rovněž tak svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že ve [právnícká osoba] působil od roku 1999 do roku 2004, kdy zastával funkci obchodně technického náměstka, jeho nadřízený byl

Pokračování: - 10 - 1T 168/2007

obžalovaný [celé jméno obžalovaného], majitelem společnosti byl [titul]. [jméno] [příjmení]. Tento svědek rovněž uvedl, že se neúčastnil žádné pracovní cesty nebo školení mimo území republiky, domníval se, že mu byl předložen cestovní příkaz, že se takovéto cesty účastnil, pamatuje si, že měla být účtována částka kolem 8.000 Kč, je pravdou, že tento cestovní příkaz podepsal, neboť to byl požadavek či přání nadřízeného obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Nedokázal odpovědět na to, proč to podepsal, když se cesty neúčastnil. Vzhledem k tomu, že svědek si již nevzpomněl, zda vyplňoval předmětný cestovní příkaz či nikoliv, byla mu předložena k nahlédnutí fotokopie cestovního příkazu na čísle listu 157, kdy uvedl, že hlavička tohoto cestovního příkazu je vypsána jím samotným, stejně tak podpisy jsou jeho, ostatní zbylé částky vyplňoval někdo jiný. Pokud jde o finanční prostředky dle vyúčtování, tyto nepřevzal.

Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že ve [právnícká osoba] s.r.o. pracoval na částečný úvazek jako referent bezpečnosti práce, a nikdy se neúčastnil žádné pracovní cesty, neboť do [obec] dojížděl maximálně jednou za měsíc. Když se udělalo školení, tak se jelo hned zpátky, ani se to nevykazovalo jako pracovní cesta, neboť to bylo v rámci jeho hlavního pracovního zařazení a pak si to musel nadpracovat. [ulice] zaměstnavatel byl v té době [anonymizováno] [obec], když vyjížděl do [anonymizováno] z [obec], nedostával žádný cestovní příkaz, neboť se jelo služebním autem, a většinou se to spojovalo i s energetikem, který musel udělat v [anonymizováno] nějakou práci. Znovu potvrdil, že ve [právnícká osoba] se neúčastnil žádné zahraniční cesty, podepsal však nějaký cest'ák, který byl již vyplněný, měl ho pouze podepsat. Tento cest'ák se měl týkat nějakého školení bezpečnosti práce, a toto školení mělo být konáno v [anonymizováno]. Svědkovi byl předložen k nahlédnutí cestovní příkaz na čísle 151, který se týkal školení v [země] ve dnech [datum] až [datum], kdy svědek uvedl, že se jedná o cestovní příkaz, který podepsal, ale zbytek nevyplňoval. Této pracovní cesty se neúčastnil a nepřevzal ani žádné finanční prostředky, které jsou uvedeny v tomto cestovním příkaze. Ani neví, co se s nimi stalo. Tento cestovní příkaz viděl až na policii. Na otázku, proč podepsal bílý takový dokument, uvedl, že byla taková situace, kdy mu řekli, že to má podepsat, takto podepsal.

Svědčce [jméno] [příjmení], zaměstnankyně cestovní kanceláře [anonymizováno] [obec], si pouze vzpomněla, že za ní přišla kolegyně paní [příjmení], že jí obžalovaný [celé jméno obžalovaného] kontaktoval a potřeboval zajistit ubytování v [anonymizováno]. Toto bylo někdy v roce 2004 nebo 2003, jednalo se o pobyt pro tři osoby, kdy říkal, že jede s kolegy z práce. Mělo se jednat o ubytování v [anonymizováno] v [země]. Nevzpomněla si, zda obžalovaný jednal jako soukromá osoba, nebo jako za firmu, to by se objevilo na objednávce, pokud by to tam obžalovaný uvedl. Nicméně podstatné je to, že si svědkyně vzpomněla, že se mělo jednat o požadavek na cestu do [anonymizováno] pro tři osoby, a to kolegy z práce.

Svědčce [jméno] [příjmení] uvedla, že pracuje ve [právnícká osoba], pokud jde o obžalovaného [celé jméno obžalovaného], ten si zakoupil pobyt, zaplatil a absolvoval a nikdy žádný nestornoval. Objednávku [celé jméno obžalovaného] vydala pro potřeby policie, víc si již nepamatuje přesné náležitosti, jednalo se o cestu do [země] a měla se týkat čtyř osob. Cestu do [země] objednával obžalovaný [celé jméno obžalovaného], faktura byla také vystavena na obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a pokud je předestřeno, že z písemných materiálů vyplynulo, že cestovní kancelář vystavovala fakturu na tuto cestu vůči obžalované [titul] [celé jméno obžalované], svědkyně k tomuto uvedla, že toto muselo udělat účetní oddělení.

Pokračování: - 11 - 1T 168/2007

Svědčce [jméno] [příjmení] uvedla, že pracovala ve [právnícká osoba], v současné době pracuje ve firmě [právnícká osoba] Ve [právnícká osoba] pracovala jako asistentka pana [jméno] [příjmení].

Pokud byla dotázána, zda se účastnila nějakého školení v době, kdy pracovala v [anonymizováno], uvedla, že neví o tom, že by bylo prováděno nějaké školení a kde, sama se neúčastnila žádného školení, pouze se účastnila akce, kterou pořádala [právnícká osoba], jednalo se o zahraniční cestu do [země] na pět dní. Vzhledem k tomu, že se jednalo o jinou cestu, než která je předmětem obžaloby, nebude dále rozebírána.

Svědkyňě [titul]. [jméno] [příjmení] uvedla, že ve [právnícká osoba] pracovala od poloviny roku 2004 do roku 2006 jako účetní, toto byl vedlejší pracovní poměr, neboť jinak byla zaměstnána ve [právnícká osoba], a to od roku 1992. Školení, které pořádala [právnícká osoba] se neúčastnila. Účastnila se ovšem pracovní cesty do [anonymizováno] v roce 2003, a to jako zaměstnankyně [anonymizováno] [obec], přičemž se jednalo o daňové školení, kromě ní se této cesty účastnil obžalovaný [celé jméno obžalovaného], dále [jméno] [příjmení] a [titul]. [celé jméno obžalované] jako školící. Byli ubytováni v [anonymizováno] v hotelu [příjmení] a doprava byla provedena letecky. Několik dní měli školení, jeden den byl vyhrazen jako poznávací. Školení bylo čtyřdenní. Dále svědkyně uvedla, že tohoto školení se měla účastni za [anonymizováno] [obec] i [titul]. [příjmení], která nakonec nejela. Pokud jde o vyúčtování cesty, toto uplatnila, avšak tuto cestu napadl správce konkursní podstaty, bylo kvůli tomu řízení u soudu v [obec], kdy tento soud uznal, že se opravdu jednalo o pracovní cestu. Peníze z vyúčtování pracovní cesty obdržela. Svědkyně byla požádána k nahlédnutí faktury [číslo] 2003 na čísle listu 123 spisu, z níž je patrné, že [nemocnice] a.s. bylo fakturováno obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované] za toto školení za tento seminář částka 29.000 Kč. Svědkyni se potom k tomuto dokladu vyjádřila tak, že si to špatně pamatovala, že tedy to muselo být účtováno přímo od obžalované [titul]. [celé jméno obžalované]. Pokud je na faktuře uvedeno, že je fakturován pobyt pro dvě osoby, je to tak myšleno a původně tak bylo rozhodnuto, neboť se měla účastnit i [titul]. [příjmení]. Zda potom došlo k vyúčtování nebo ke změně a vzájemnému vyrovnání, pokud jedna osoba nejela, si nepamatuje. Poté byl svědkyni předložen k nahlédnutí ještě cestovní příkaz s vyúčtováním na čísle listu 55 až 57 přílohového spisu, kdy svědkyně uvedla, že na čísle listu 55 je její cestovní příkaz, kdy tento vyplňovala podle písma paní [příjmení] a která tyto zahraniční cesty zúčtovala a patrně vycházela z toho, že rovněž paní [příjmení] by měla jet. Pokud jde o cestovní příkaz na čísle 57, který zní na jméno [titul]. [jméno] [příjmení], k tomuto se nemohla svědkyně vyjádřit, neboť tento opět vypisovala paní [příjmení], která vypisovala veškeré zahraniční příkazy. S odstupem času také nemohla svědkyně říci nic o vyúčtování vyplacení cestovních náhrad. Poté byly svědkyni předloženy pokladní doklady na čísle 54 přílohového spisu, z nichž vyplynulo, že [titul]. [jméno] [příjmení] osobně převzala 29.000 Kč, kdy se jednalo o fakturu [číslo] 2003, kdy k tomuto se svědkyně vyjádřila tak, že neví, komu byly vyplaceny finanční prostředky, které měly být vyplaceny paní [příjmení], v daném případě se jednalo o proplacení faktury [číslo] 2003, které účtovala obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] [nemocnice] za seminář pro dvě osoby, když je prokazatelné, že této cesty do [anonymizováno] ve dnech [číslo] až [datum] se účastnila za [nemocnice] a.s. pouze [titul]. [jméno] [příjmení].

Svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], který uvedl, že působil jako ředitel [anonymizováno] [obec] a zabezpečoval v podstatě chod nemocnice. Pokud jde o pracovní cesty mimo území republiky, těchto se účastnil asi dvakrát, a to na pozvání [titul]. [příjmení]. První se konala v [země], v hotelu [anonymizováno], ta druhá zřejmě také v [anonymizováno], protože tam byl asi dvanáctkrát s vnučaty, tak si již nepamatuje o který pobyt se jednalo. Pokud jde o první pracovní cestu v [země] v hotelu [anonymizováno], ta trvala čtyři nebo pět dnů, náplní pracovních cest, kdy

Pokračování: - 12 - 1T 168/2007

jednal s [titul]. [příjmení], byl provoz společnosti, provoz nemocnice, a tedy [anonymizováno] [obec]. Jednalo se o celodenní jednání, celé odpoledne i odpoledne. Na pracovních cestách s ním byla manželka, která nebyla v žádném pracovním stavu se [právnícká osoba] [obec], účastnila se ale této pracovní cesty, neboť [titul]. [příjmení] vzal také svoji manželku, a takto chtěl, aby se blíže seznámily rodiny. S [titul]. [příjmení] se znal od roku 1993 a na těchto pracovních cestách se měli

více setkat. Pokud jde o účel cesty zapsaný v pracovním příkaze, k tomuto se svědek nedokázal vyjádřit, toto by měla říct jeho sekretářka, neboť vůbec nevěděl, zda byl nějaký cestovní příkaz. Pracovní cesta se ovšem musela týkat provozu [nemocnice], ničeho jiného. Ve [právnícká osoba] vystupoval jako odborný poradce pro činnost stravovacího provozu jako dietolog. Neví, jestli tyto cesty do [země] se týkaly nějakým způsobem této společnosti, neboť o tom s [titul]. [příjmení] nemluvil, že by se to týkalo [právnícká osoba].

Svědkyň [jméno] [příjmení] uvedla, že ve [právnícká osoba] [obec] nebyla nikdy zaměstnána, a to ani ve [právnícká osoba]. Zúčastnila se pracovní cesty s manželem do [země], ona sama však tam sama pracově nebyla, pouze její manžel, a bylo to ve dvou případech. Té první i druhé pracovní cesty se účastnil pan [příjmení], jeho žena a byli ubytováni v hotelu [anonymizováno]. Nikdo z jejich rodinných příslušníků tam nebyl, poté si svědkyně vzpomněla, že v druhém případě tam byl s nimi vnouček či vnučka. [jméno] neví, jak tato cesta byla hrazena, manžel se o financování rodinné rekreace staral sám.

Svědek [titul]. [obec] [anonymizováno] u hlavního líčení uvedl, že působí na Finančním úřadě v [anonymizováno] jako zaměstnanec pro správu daně. Prováděl daňovou kontrolu související s [právnícká osoba], a to za daň z příjmů právnických osob, možná i daň silniční, přičemž výsledek této kontroly je zanesen ve zprávě o provedené kontrole a následoval platební výměr. Má za to, že v jednom roce na částku 60.000 Kč a druhém roce na částku 70.000 Kč. Ve třetím roce bylo snížení ztráty. Daň byla doměřena na základě neprokázaných výdajů zúčtovaných daňových nákladech, kdy tyto doklady souvisely s ubytováním a s cestou zaměstnanců firmy [anonymizováno], a toto cestovné nebylo prokázáno u daňového subjektu, že bylo vynaloženo na dosažení udržení zajištění zdanitelných příjmů. Pokud jde o důvod, z něhož měl jako správce daně dovodit, že pracovní cesty, které byly uplatněny nejsou daňově uznatelnými náklady, v této souvislosti [titul]. [anonymizováno] poukázal na tu skutečnost, že důkazní břemeno je na daňovém subjektu, to znamená, že pokud on jako správce daně vidí v daňových nákladech obecné doklady za ubytování, nebo za nějaké cestovné, tak daňový subjekt musí prokázat, že tento výdaj byl vynaložen v souvislosti s jejich podnikatelskou činností nebo podnikatelským záměrem, a tento výdaj byl nutný k dosažení dalších příjmů, to znamená, že daňový subjekt je vyzván konkrétně k dalším příjmům. V tomto konkrétním případě potom [titul]. [obec] [anonymizováno] vyzval společnost [právnícká osoba] k dokladování, kdy bylo vyvoláno i ústní jednání, aby [právnícká osoba] prokázala, z jakého titulu cestovné nebo pobyt v hotelu byl důležitý pro jejich podnikatelskou činnost, přičemž [právnícká osoba] prostřednictvím nového jednatele společnosti [jméno] [příjmení], kde bylo zjištěno, že společnost [právnícká osoba] není schopna doložit k dokladům, tedy pracovním cestám do zahraničí, nic, co by opodstatňovalo, že tyto částky by se daly zúčtovat do nákladů. Daňový subjekt v případě soukromé cesty, částečně služební cesty musí prokázat v jaké poměrné výši to bylo. Zde je skutečně důkazní břemeno na daňovém subjektu. Vzhledem k tomu, že daňový subjekt se nevyjádřil, nebylo tedy v daném případě co řešit. Obecně poukázal na to, že k tomu, aby si daňový subjekt mohl uplatnit výdaj, musí jít o výdaj daňově uznatelný – musí sloužit v souvislosti s podnikatelskou činností nebo záměrem společnosti nebo musí jít o výdaj dosažení dalších příjmů společnosti. V daném případě ani cesty do [země], ani cesty do [anonymizováno] neměly charakter daňově uznatelných

Pokračování: - 13 - 1T 168/2007

nákladů s ohledem na okolnosti v rozsudku blíže rozvedené. Nebyl tedy důvod uznat tyto, „školení“ jako daňově uznatelné náklady.

Svědkyň [jméno] [příjmení] uvedla, že pracuje jako zaměstnanec správce daně na Finančním úřadě v [anonymizováno] na oddělení kontroly a zpracovává daň z přidané hodnoty. Svědkyně uvedla, že se podílela na daňové kontrole provedené u [právnícká osoba], tato kontrola byla zahájena v září 2005, kdy byly kontrolovány tři roky zpět, tedy 2002, 2003 a 2004. Z hlediska daně z přidané

hodnoty nebyly shledány žádné závady. Pouze daň z příjmů právnických osob měla být doměřena, ale o toto skutečnosti nebyl blíže informována.

Pokud jde o písemné materiály, zde soud vycházel ze zpráv Finančního úřadu, dála z daňových příznání [právnická osoba] s.r.o. podané ke dni [datum] a [datum]. Z faktury [číslo] ze dne [datum] na částku 46.500 Kč, faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 89.470 Kč, faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 35.400 Kč, faktura [číslo] 2002 ze dne [datum] na částku 21.500 Kč, faktura [číslo] ze dne [datum] na částku 17.162 Kč, faktura [číslo] 2003, 63/ 2003 a 64/ 2003 ze dne [datum], dále cestovní příkazy, příjmové pokladní doklady, spisový materiál Policie ČR OŘ

SKPV [obec], [anonymizováno] [číslo] [rok] a další písemné materiály, které budou níže rozvedeny.

Pokud jde k bodu 1) obžaloby, zde soud vycházel nejen z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kdy bylo nepochybně prokázáno, že všichni tito svědci podepsali účetní doklady týkající se školení včetně cestovních příkazů, avšak žádného ze školení se neúčastnili, přičemž všichni shodně uvedli, že nepřevzali žádné finanční prostředky z vyúčtovaných pracovních cest. Tyto výpovědi svědků jsou shodné s výpověďmi obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který uvedl, že když přišla faktura, že proběhlo jakoby školení, vyúčtovalo se to na různé lidi, ti podepsali cestáky a v podstatě se to započítalo se zálohou a případný rozdíl se vyplatil panu [příjmení]. Lidé nepřevzali žádné peníze. Fyzicky je dostal již před cestou [titul]. [příjmení], avšak tyto finanční prostředky z pokladny byly vydány přímo obžalovanému [celé jméno obžalovaného]. Sám požádal [titul]. [celé jméno obžalované], aby celou akci přikryla svojí fakturou, protože samotná faktura od cestovky na školení nestačí. [titul]. [celé jméno obžalované] byla daňová poradkyně, tedy o celé věci věděla. Obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] se částečně k trestné činnosti doznala, neboť uvedla, že ji navštívil obžalovaný [celé jméno obžalovaného] požádala o vystavení faktury na školení v hotelu [anonymizováno] v období od června 2002 s tím, že jí budou přefakturovány částečné náklady na ubytování v tomto hotelu. Této cesty se neúčastnila, školení neprovedla, popřela, že by byla informována o tom, že její faktura byla zahrnuta do daňově uznatelných nákladů. Obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] ve své výpovědi uvedla, že pouze svým podpisem jako vedoucí ekonomického oddělení [právnická osoba] s.r.o. potvrzovala formální správnost dokladů, připustila, že ona sama se školení neúčastnila, na druhou stranu ovšem uvedla, že ji nikdo neinformoval o tom, že jiné osoby se rovněž tohoto školení neúčastnily. Z písemných materiálů je nicméně zřejmé, že obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] musela o těchto pracovních cestách a školeních vědět, neboť tzv. vyúčtování cest jednotlivými pracovníky obsahuje její podpis. Je také nepochybné, že i faktury k jednotlivých školením, které zvláště podepisovala, musela vidět, neboť přinejmenším zodpovídala za jejich zaúčtování. Vzhledem k tomu, že se jednalo o malé pracoviště, musela rovněž vědět, že se těchto školení neúčastnili i další lidé, kteří se jich měli dle cestovních příkazů a vyúčtování cest účastnit, neboť s těmito lidmi spolupracovala a stýkala se s nimi. Pokud jde o obžalovaného [celé jméno obžalovaného], jednalo se

Pokračování: - 14 - 1T 168/2007

o přímého nadřízeného a svědkyni [příjmení], sekretářku obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Tato skutečnost je také nepochybná o svědkyni [příjmení], která byla obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] přímo podřízená a rovněž tak svědkyně [příjmení], která pracovala jako mzdová účetní. Nepřítomnost těchto osob na pracovišti a jejich pobyt na údajném školení by musela zcela jistě zaregistrovat. Navíc svědkyně [příjmení] a [příjmení] ve své výpovědi uvedly, že musely podepisovat cestovní příkazy, aniž by se těch cest účastnily, přičemž s obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované] hovořily a dokonce svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že od obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] dostala příkaz k vyplnění cestovního příkazu na pracovní cestu a školení. Na otázku, proč to má vyplňovat, když tam nebyla jí obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] řekla, že ona vyplňuje také cestovní příkaz a plní příkaz svého nadřízeného a že se nemá víc o tu věc starat. Rovněž to byla obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované], která dala své

podřízené [jméno] [příjmení] příkaz k tomu, aby finanční prostředky, které byly vyúčtovány z cestovních příkazů, dávala do jedné obálky a neví, zda je dávala [titul]. [celé jméno obžalované] či [celé jméno obžalovaného]. Pokud jde o cestu do [země], zde je nutno poukázat ještě na tu skutečnost, že bylo poukazováno, že této pracovní cesty se účastnili někteří zaměstnanci [anonymizováno]. K tomuto byla vyslechnuta [příjmení], [příjmení], [příjmení], kde bylo zjištěno, že této pracovní cesty se měla účastnit ještě svědkyně [příjmení], [příjmení], [příjmení], [celé jméno obžalované]. V daném případě, jak je z výpovědi svědků zřejmé, jednalo se o jinou pracovní cestu do [země], nikoliv rok 2002, tedy tu cestu, která nebyla součástí obžaloby. Podle faktur [právnícká osoba] [anonymizována dvě slova] [číslo] založené na čísle listu 148 a [číslo] na čísle listu 152 zavedených v účetnictví společnosti s.r.o., byly [právnícká osoba] vyfakturovány pobyty v hotelu [anonymizováno] v období od [datum] do [datum] pro čtyři osoby ve výši 68.650 Kč a dále v období od [datum] do [datum] pro šest osob ve výši 56.200 Kč. V účetnictví společnosti [právnícká osoba] však tyto faktury nalezeny nebyly, byly zde však zajištěny faktury [číslo] na čísle listu 250 vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného] na částku 31.000 Kč za pobyt čtyř osob v hotelu [anonymizováno] v [země] v době od [datum] do [datum], faktura [číslo] na čísle listu 152 vůči [právnícká osoba] ze dne [datum] na částku 20.800 Kč za pobyt dvou osob v hotelu [anonymizováno] v době od [datum] do [datum], dále faktura [číslo] na čísle listu 248 ze dne [datum] vůči [jméno] [příjmení] na částku 46.500 Kč za pobytu pro dvě osoby v [anonymizována dvě slova] v [země] v období do [datum] do [datum], dále faktura [číslo] na čísle listu 247 ze dne [datum] vůči [titul]. [jméno] [příjmení] na částku 89.470 Kč za ubytování čtyř osob v [země] v období od [datum] do [datum] a faktura [číslo] na čísle listu 251 ze dne [datum] vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného] na částku 35.400 Kč za pobyt čtyř osob v hotelu [anonymizováno] v [země] v době od [datum] do [datum] s tím, že úhrada již byla učiněna, byla složena záloha ve výši 43.400 Kč. Žádná z těchto faktur, pracovní smlouvy ani objednávky nebyly dle zprávy [právnícká osoba] v účetnictví této společnosti založeny. Z listinných materiálů a výpovědi svědků [příjmení], zejména svědka [příjmení], když svědek [titul]. [jméno] [příjmení] odmítl vypovídat, bylo zjištěno, že do [země] byl pozván jakožto ředitel [anonymizováno] [obec], a to svým nadřízeným generálním ředitelem [jméno] [příjmení]. Na pobytu probírali pracovní záležitosti, a to strategii vedení [právnícká osoba] [obec], nikoli tedy pracovní záležitosti týkající se [právnícká osoba]. V této souvislosti je nutno poukázat na ustanovení § 24 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., kdy lze jako daňové náklady uplatnit jen náklady vynaložené na dosažení zajištění a udržení příjmů předmětného podnikatelského subjektu. V daném případě musí jít o náklady, které souvisejí s činností, kterou ten daný podnikatelský subjekt provozuje a ze kterého mu plynou zdanitelné příjmy a musí vést k udržení a zlepšení podnikání. V daném případě je nutno poukázat, že svědek [příjmení] cestoval se svojí manželkou, stejně tak jako [titul]. [jméno] [příjmení], a pokud budeme vycházet z výpovědi manželů [příjmení], že skutečně probírali pracovní záležitosti a manželky obou

Pokračování: - 15 - 1T 168/2007

svědků trávily dovolenou, lze mít o těchto okolnostech důvodné podezření, že se tak nestalo, neboť z výpovědi svědka [příjmení] [příjmení] vyplynulo, že se s [titul]. [jméno] [příjmení] zná delší dobu, spolu úzce spolupracují v jedné společnosti, která pracuje a podniká na území České republiky a v daném případě lze předpokládat, že jsou v denním kontaktu. Z tohoto pohledu je tvrzení o tom, zda se jednalo o pracovní cestu, či školení velmi nevěrohodné, navíc když manželky obou svědků jely pouze jako rodinní příslušníci a navíc manželé [příjmení] jeli ve společnosti vnoučete. Z výpovědi MUDr. [příjmení] vyplynulo, že pracoval na vedlejší pracovní poměr ve [právnícká osoba] s.r.o. jako dietolog, tedy poradce. V daném případě jeho činnost a jeho případné školení ve smyslu výše citovaného ustanovení § 24 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb. nemělo nic společného s činností [anonymizováno] a zejména náklady vynaložené na toto školení nebyly náklady, které by vedly na dosažení zajištění a udržení příjmů ve [právnícká osoba] a to ani v případě MUDr. [příjmení], ani v případě svědka [příjmení]. Pokud v rámci závěrečných řečí obhájci poukazují na to, že mohlo

dojít k přeúčtování nákladů, toto vyjádření nemá své opodstatnění a logiku, neboť této cesty se neúčastnili žádní zaměstnanci [právnícká osoba], nebyl tedy důvod, proč by mělo být účtováno [právnícká osoba] a v daném případě zpětně proč by mělo dojít k přeúčtování na jinou firmu. Navíc jak bylo zjištěno z písemných materiálů, které poskytl finanční úřad, co se týkalo nákladů na rekreační pobyt rodinných příslušníků, pana [příjmení] a pana [příjmení], nelze toto začleňovat do daňově uznatelných nákladů. Pokud jde o obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované] a předloženou fakturu [číslo] 2002 na čísle listu 196 ze dne [datum] byla ze strany obžalované [právnícká osoba] s.r.o. za provedení školení v hotelu [anonymizováno] v době od [datum] do [datum] vyúčtována částka 21.500 Kč, přičemž dle faktury [právnícká osoba] [číslo] na čísle listu 159 ze dne [datum] pak byla obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] za ubytování v hotelu [anonymizováno] v době od [datum] do [datum] vyúčtována částka 17.162 Kč O vzájemné kompenzaci závazků a pohledávek mezi obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované] a [anonymizováno] svědčí zpráva podepsaná obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované], která se nachází ve spise na čísle listu 200, v daném případě věcná správnost těchto dokladů také byla obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované] schválena.

Pokud jde o bod 2) obžaloby, tak z objednávky cestovní kanceláře [anonymizováno] založené na čísle listu 116 vyplývá, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] u firmy [anonymizováno] objednal cestu do [anonymizováno] pro šestnáct osob a celodenního průvodce na dne [datum]. Z faktury pod [číslo] založené na čísle listu 80 spisu Policie ČR, [anonymizováno] [číslo] 2005 vyplynulo, že [právnícká osoba] dne [datum] vystavila pro obžalovanou [titul] [celé jméno obžalované] tuto fakturu, která zní na částku 110.380 Kč, kdy je fakturováno pro 11 osob, kdy tato se nachází na čísle listu 119. Následně byla pod stejným datem i číslem vydána faktura, opět pro obžalovanou [titul] [celé jméno obžalované] na částku 73.300 Kč (číslo listu 117, 118). V této době však již byla provedena úhrada částky 110.380 Kč (viz. Příjmový a výdajový pokladní doklad na čísle listu 120). Zbývající částka ve výši 40.000 Kč byla tak započtena na rekreaci. Faktura na částku 110.380 Kč zůstala zahrnuta v účetnictví obžalovaného [titul] [celé jméno obžalované] a správná faktura na částku 73.300 Kč pak byla zajištěna pouze u [právnícká osoba]. Z potvrzení objednávky ze dne [datum] a z cestovních smluv pro manžele [příjmení] a manžele [příjmení] na čísle listu 128 až 129 je patrné, že byly uzavřeny s [anonymizováno] a [anonymizováno] cestovní smlouvy na jejich dovolenou v hotelu [anonymizováno] v [země], kdy doplatek činil pouze 4.247,40 Kč, když byla obžalovanou [titul] [celé jméno obžalované] složena záloha ve výši 37.080 Kč, viz potvrzení objednávky na čísle listu 126 a stvrzenka na čísle listu 127. Tato částka je tedy rozdílem mezi původní a následnou fakturací zájezdu do [anonymizováno] dle podkladů pro fakturaci faktur [číslo] 2003, 63/ 2003 a 64/ 2003 založených ve spise na číslech listu 121 až 123 ze dne [datum] a

Pokračování: - 16 - 1T 168/2007

příjmových dokladů obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] byla tedy původní částka 110.380 Kč rozúčtována pro společnost [právnícká osoba], [nemocnice] a.s. a [právnícká osoba] tak, že ze společnosti [nemocnice] a.s. i [právnícká osoba] se měly semináře zúčastnit vždy dvě osoby a ze [právnícká osoba] s.r.o. celkem šest osob, kdy této společnosti tak byla vyúčtována částka 87.000 Kč. Pokud jde o náklady spojené s ubytováním manželů [příjmení] a [anonymizováno] na částku 37.080 Kč, kdy tyto byly užity na dovolenou, nejsou daňově uznatelným nákladem a v podstatě je irrelevantní, zda na této cestě probíral svědek [příjmení] se svědkem [příjmení] strategii řízení [anonymizováno] [obec] či nikoliv, neboť v žádném případě se nemůže jednat o náklady spojené s dosažením, zajištěním nebo udržením příjmů ve [právnícká osoba]. Stejně tak nelze uznat náklady na vyúčtování cest ve výši 77.393 Kč zaměstnancům [právnícká osoba], kteří se důkazně této cesty neúčastnili. Pokud jde o otázku, zda skutečně v době od [datum] do [datum] v hotelu [příjmení] v [anonymizováno] proběhlo školení, tak jak o něm hovořila [titul]. [celé jméno obžalované], je nutno poukázat na určité okolnosti tohoto tzv. školení. Toto tzv. školení prováděla místní daňová poradkyně, která se všemi společnostmi spolupracovala. [město] jejího působení byl [obec], stejně zde sídlily i společnosti, pro které měla školení provádět.

V daném případě zde nebyl důvod, proč školení provádět mimo území České republiky, neboť jak sama uvedla, programem školení na téma změna v účetních předpisech a novely obchodního zákoníku v roce 2003. V daném případě, pokud jde o novelu obchodního zákoníku v roce 2003 a školení bylo prováděno koncem května 2003, byl zde velký prostor pro další novely v roce 2003 a nebyl důvod provádět školení ani ne v polovině roku. Školení se týkalo informací z českého práva, žádná návaznost na italské právo, tedy nebyl opět důvod toto pořádat mimo území republiky. Navíc školení bylo realizováno jen pro tři osoby, a to statutární zástupce místních tří společností. Pokud tedy vezmeme v úvahu rozsah školení mimo území České republiky, dle dokladů cestovní kanceláře, které jsou založeny na čísle listu 85 spisu Policie ČR OŘ SKPV [obec], pod [anonymizováno] [číslo] 2005 je zřejmé, že osoby, které se účastnily školení, cestovaly letecky z [obec] v 11.30 hodin s tím, že jejich povinností bylo dvě hodiny před odletem být v hale. Pokud jde o cestu do [země] letecky, můžeme počítat zhruba dvě hodiny, kolem 13.30 hodin + plus cesta do hotelu a ubytování. Nelze předpokládat, že dne [datum] by bylo prováděno školení. Jak vyplynulo z písemných materiálů, které byly konstatovány na den [datum], byl avizován průvodce, přičemž prohlídka městem byla celodenní. Pokud jde o odlet, tento dle letenky na čísle listu 85 výše zmiňovaného spisu přináleží na den [datum] v 8.50 hodin ráno. V daném případě opět nelze předpokládat, že v tento den došlo ke školení. Je tedy nutno konstatovat, že školení, pokud vůbec uskutečněno bylo, trvalo maximálně jeden den. V této souvislosti je ještě nutno zmínit, že jen služby průvodce dle dokladů cestovní kanceláře [anonymizována dvě slova] činily 9.500 Kč a původně byl průvodce plánován na dva dny. Výše uvedené lze tedy shrnout tak, že tematika ani délka trvání a program semináře, počet osob, charakter jejich zaměstnání evidentně neodůvodňovaly nutnost konat tento seminář v [anonymizováno]. Obdobně jako u [anonymizováno] bylo toto školení účtováno i u [anonymizováno] [obec] a [anonymizována dvě slova], přičemž školení se účastnili pouze dva zaměstnanci každé z nich, z [anonymizováno] [obec] pouze [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení]. Z výpovědi svědkyně [titul]. [příjmení] a z doložených písemných materiálů vyplynulo, že tohoto školení se měla původně účastnit i [titul]. [příjmení]. Svědkyni byla předložena faktura [číslo] 2003 na čísle listu 123 spisu, kdy obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] účtuje [nemocnice] a.s. za ubytování se snídaní v hotelu [příjmení] v [anonymizováno] ve dnech 26.-[datum] počet osob dvě celkem k úhradě 29.000 Kč. Následně na čísle listu 124 jsou příjmové pokladní doklady, z nichž je patrné, že [nemocnice] již [datum] zaplatila fakturu [číslo] 2003 na částku 29.000 Kč, tedy ještě před tím, než by tzv. školení proběhlo, a k tomuto se svědkyně vyjádřila tak, že si vše špatně pamatovala, neboť měla za

Pokračování: - 17 - 1T 168/2007

to, že nemocnice dostala fakturu od [právníká osoba], nikoliv od obžalované [titul]. [celé jméno obžalované]. Pokud tedy jde o [titul]. [příjmení], již si nevzpomněla, proč nejela. Na to byl svědkyni předložen k nahlédnutí cestovní příkaz s vyúčtováním na čísle listu 55 a 57, kdy cestovní příkaz na čísle listu 55 zněl na [titul]. [příjmení] a spolucestující [titul]. [jméno] [příjmení], jedná se o cestovní příkaz z [datum] včetně vyúčtování pracovní cesty a dále cestovní příkaz na čísle listu 57 znějící na [titul]. [jméno] [příjmení] na školení v [anonymizováno] ve dnech [datum] až [datum], jako spolucestující [titul]. [příjmení] včetně vyúčtování pracovní cesty, kdy uvedla, že tyto příkazy vypisovala paní [příjmení], patrně se vycházelo z toho, že [titul]. [jméno] [příjmení] také měla jet. S odstupem času nemohla říci o vyúčtování a vyplacení cestovních náhrad. Nicméně jak vyplývá z materiálů na čísle 57 až 58, [titul]. [příjmení] účtovala zaplacení cestovního formou použití osobního motorového vozidla, což se nezakládalo na pravdě. V případě svědkyně [titul]. [příjmení] je nutno poukázat na námítky a důkazy, které v tomto směru uváděli obhájci s tím, že poukázali na tu skutečnost, že v souvislosti s cestou do [anonymizováno] ve dnech [datum] až [datum] je veden u Okresního soudu v Bruntále, pobočky v Krnově spor, který vyvolal správce konkursní podstaty vůči žalované [titul]. [jméno] [příjmení], kdy v předmětném sporu se mělo jednat o vrácení finančních prostředků z této cesty do [anonymizováno]. Dle tvrzení obhájců měl být Okresním soudem v Bruntále, pobočce v [obec] zamítnuta tato žaloba s tím, že se jednalo o pracovní cestu.

Soud vyžádal jako důkaz spis Okresního soudu v Bruntále, pobočky v Krnově pod sp.zn. [spisová značka], přičemž bylo zjištěno, že žalovaná [titul]. [jméno] [příjmení] z celkové žalované částky 19.311 Kč je povinna zaplatit správci konkursní podstaty částku ve výši 1.460 Kč s úrokem z prodlení, co do částky 17.851 Kč s úrokem z prodlení byla žaloba zamítnuta. V daném případě je nutno poukázat na tu skutečnost, že se jednalo pouze o žalobu o tzv. vyúčtování cestovného, nicméně tento rozsudek ani rozsudek Krajského soudu v Ostravě nehovoří nic o tom, zda tuto cestu lze možno pokládat za daňově uznatelný náklad. Vzhledem k tomu, že [titul]. [jméno] [příjmení] absolvovala cestu do [anonymizováno] se souhlasem oprávněných osob, včetně jediného vlastníka, nebyl tedy důvod vzhledem k tomu, že se cesty účastnila, aby měla [právnícká osoba] vracet všechny náklady spojené s touto cestou, neboť k této došlo. Otázkou je, zda tuto cestu lze považovat za daňově uznatelný náklad. Zde je nutno konstatovat, že Finanční úřad v [anonymizováno], jak je zřejmé i z výpovědi svědka [titul]. [anonymizováno] a z dokladů o kontrole a platebních výměřů, jakož i z materiálů finančního úřadu o jednání s [jméno] [příjmení] je zřejmé, že cesta do [anonymizováno] ve dnech [datum] až [datum] nebyla uznána jako školení, tedy jako daňově uznatelný náklad, daň byla finančním úřadem doměřena a také [právnícká osoba] uhrazena. V bodě 2) je dále kladeno [celé jméno obžalovaného] a [titul]. [celé jméno obžalované] kladeno za vinu, že cestovní příkazy a vyúčtování pracovních cest pro zaměstnance [právnícká osoba], [celé jméno obžalovaného], [titul]. [celé jméno obžalované], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] ze dne [datum] zaúčtovala i přesto, že školení realizováno nebylo. Na základě těchto cestovních příkazů a služebních cest měly být zaměstnancům [právnícká osoba] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], obžalovanému [celé jméno obžalovaného] a obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] vyplaceny cestovní náhrady v celkové výši 107.863 Kč. Cestovní příkazy jsou rovněž založeny ve spise na čísle listu 102 až 106. Cestovní příkazy jsou jednak podepsány zaměstnanci společnosti, jednak pokladníkem [jméno] [příjmení] a také obžalovanou [titul] [celé jméno obžalované], jako osobu opravňující vyúčtování a také obžalovaným [celé jméno obžalovaného] jako osobou, která tyto cestovní příkazy schválila. Nicméně svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uvedli, že se žádného školení v [země] ani v [země] neúčastnili a rovněž že nepřevzali žádné finanční prostředky. Pokud jde o [jméno] [příjmení], jak

Pokračování: - 18 - 1T 168/2007

již bylo uvedeno výše, tato uvedla, že cestovní příkaz plnila na pokyn obžalované [titul] [celé jméno obžalované].

Po provedení všech důkazů má soud za to, že jednání všech tří obžalovaných naplnilo skutkovou podstatu trestného činu krácení daně, poplatků a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona, a to ve formě spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona, neboť vyhotovením nepravdivých účetních dokladů k výdajům za tři pracovní cesty do [země], [země] a jejich uplatnění v rámci daňových přiznání [právnícká osoba] s.r.o. k dani z příjmů právnických osob za rok 2002 a 2003, zkrátily tuto daň o celkovou částku 138.260 Kč, kdy tedy tato částka převyšuje částku 50.000 Kč ve smyslu § 89 odst. 11 trestního zákona, kdy daň byla krácena ve větším rozsahu, přičemž obžalovaní se tohoto jednání dopustili ve vzájemné součinnosti, tedy s dvěma dalšími osobami dle § 9 odst. 2 trestního zákona. Jejich jednání má charakter úmyslu přímého ve smyslu § 4 písm. a) trestního zákona, když si byli vědomi důsledku vystavení fiktivních dokladů, jejich začlenění do účetnictví i uplatnění v daňových předpisech. Pokud jde o vyčíslení škody, v daném případě obhajobou bylo namítáno, že je nutno provést vyčíslení škody znaleckým posudkem. Zde je nutno poukázat, že judikatura k § 148 trestního zákona neuvádí nic o tom, že nelze použít vyčíslení finančního úřadu, pouze o tom, že s ohledem na rozdíly mezi trestním řízením a řízením daňovým, nelze škodu vyčíslenou příslušným finančním úřadem přejímat do trestního řízení a z toho důvodu orgány činné v trestním řízení nejsou vázány vyjádřením správce o výši škody. Orgány činné v trestním řízení sami posuzují co je a co není trestné, tedy je nutno

rozlišovat mezi trestností a případným účetním pochybením, a navíc ne vše, co je v platebním výběru musí být škodou ve smyslu trestního práva. Pokud jde o finanční úřad, ten je speciálně odborným státním orgánem způsobilým stanovit výši škody, k tomuto jednání, které je hodnoceno jako trestné, přičemž judikáty se navíc týkají vyčíslení škody za použití tzv. pomůcek. Pokud jde o správce daně, ten je oprávněn stanovit daň nejen na základě účetnictví, ale i tzv. pomůcek, například odhadem při posouzení předchozího období, z materiálů získaný od jiných subjektů dohodou a podobně. V konkrétní trestní věci ovšem o tyto případy nejde. Daň byla ustanovena ne z pomůcek, ale z účetnictví společnosti s.r.o., tedy dokladu přímo daňového subjektu, a pouze za jednání z roku 2002, 2003. Vzhledem k tomu, jak vyúčtování cest, tak náklady za ubytování a vlastní školení, které byly v daňových přiznáních neoprávněně uplatněny, nejsou daňově uznatelné náklady, došlo tedy k bezdůvodnému snížení daňového základu, došlo i ke zkrácení daňové povinnosti. Výše zkrácené daně pak vyplývá z protokolu o kontrole trestního oznámení, platebních výměrů i výpovědí svědků, přičemž s ohledem na celkovou částku zkrácené daně, t.j. 138.260 Kč jde o krácení ve větším rozsahu. Soud se také zabýval otázkou, zda se jedná o pokračující trestnou činnost, nebo zda se jednalo o dva trestné činy. Zde s ohledem na judikaturu ve vztahu k § 148 bylo jednání kvalifikováno jako pokračující trestný čin, když opakovaně ve dvou po sobě jdoucích zdaňovacích obdobích byly neoprávněně uplatňovány fiktivní účetní doklady týkající se stejné věci – zakrytí dovolené. Judikatura přitom nepožaduje, jak namítá obhajoba, aby jednání týkající se zkrácení daně vykazovalo blízkou časovou návaznost, tzn. aby mezi účetními doklady nebyl odstup delší než tři měsíců. Ke spáchání činu dochází až po podání daňového přiznání, tedy důležité je datum vyhotovení dokladu, avšak v případě fiktivního a nepravého je tato otázka nepodstatná pro posouzení pokračování. Namítaná problematika daňově uznatelného nákladu je upravena v zákoně č. 586/1992 Sb. kdy konkrétně dle § 24 odst. 3 podle znění platného v době páchaného skutku, jsou daňově uznatelnými náklady jen náklady vynaložené na dosažení zajištění a udržení příjmů podnikatelského subjektu. To znamená, že tyto náklady musí souviset s činností, které

Pokračování: - 19 - 1T 168/2007

podnikatelský subjekt provozuje a plynou mu z něho zdanitelné příjmy. Tyto skutečnosti dle doložených dokladů zjištěny nebyly. Shodně ustanovení § 24 odst. 1 písm. k) podle znění platného v době skutku, daňově uznatelné náklady jsou i náklady na pracovní cesty. § 24 výše uvedeného zákona se však nezmiňuje o školení a zvyšování kvalifikace. § 25 odst. 1 výše uvedeného zákona uvádí, že mezi daňově uznatelné náklady nelze uznat náklady na reprezentaci, tedy pohoštění, občerstvení a dary a nelze uznat náklady na osobní spotřebu poplatníka – tedy ani na dovolenou.

Pokud jde o subjektivní stránku páchané trestné činnosti v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného], tento se k trestné činnosti u hlavního líčení doznal. Nicméně důležitá je výpověď obžalovaného [celé jméno obžalovaného], kdy uvedl, že na základě jeho žádosti vydala obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] předmětné faktury, že to bylo právě on, který jednal s cestovní kancelářemi, byl to právě on, který dal většinou pokyn zaměstnancům k podpisu a vyúčtování pracovních cest, školení a sám je také podepisoval. Obžalovaný také uváděl, že to byl právě, který předával peníze, které měly na základě fiktivních školení a pracovních cest získávat zaměstnanci [právnícká osoba] s.r.o. [titul]. [jméno] [příjmení], a také věděl, že jako jednatel společnosti nese odpovědnost za správnost účetnictví, s tím souvisí i vědomost obžalovaného, že předmětné doklady na jejichž základě bude krácena daň, byly do účetnictví zaneseny. V daném případě tedy tak jak vyplývá z rozsudku, buď svým vlastním jednáním nebo prostřednictvím obou spoluobžalovaných se podílel na krácení daně z příjmů právnických osob. Vzhledem k tomu, že [titul]. [jméno] [příjmení] ve věci nevyprávěl, je tedy otázkou, zda předmětné finanční prostředky byly [titul]. [jméno] [příjmení] skutečně předány či nikoliv, nicméně pokud se skutečně jednalo o pokyn [titul]. [jméno] [příjmení] jako jediného společníka [právnícká osoba] s.r.o., nebyl tento pokyn dán písemně, a nelze ho ve smyslu § 132 Obchodního zákoníku pokládat za rozhodnutí společníka při výkonu působnosti valné hromady. Nemůže tedy jednatele zavázat k tomu, aby se vědomě dopustil porušení zákona a navíc, aby se dopouštěl i protiprávního jednání. Zde je nutné

poukázat na ustanovení § 135 odst. 2 a § 194 odst. 4 Obchodního zákoníku, podle nichž se jednatel společnosti řídí pokyny valné hromady, jen pokud jsou v souladu s právními předpisy a stanovami.

Pokud jde o obžalovanou [titul] [celé jméno obžalované], tato uvedla, že jednak chtěla tzv. [celé jméno obžalovaného] vyjít vstříc, pokud se jedná o vyhotovení faktury [číslo] 2002 ze dne [datum], a pokud jde o fakturu [číslo] 2003 ze dne [datum] za školení ve dnech [datum] až [datum] v hotelu [příjmení] v [anonymizováno], zde obžalovaná setrvala na té skutečnosti, že se jednalo skutečně o školení a seminář. K osobě obžalované [titul] [celé jméno obžalované] bylo zjištěno, že od [datum] podniká jako fyzická osoba podnikající dle jiných zákonů než živnostenského zákona o zemědělské dani v obchodním rejstříku. Pokud o odvětvovou klasifikaci činnosti, tato se váže k účetnictví, auditorské činnosti, jejich revize a daňového poradenství. V daném případě je tedy nepochybné, že obžalovaná [titul] [celé jméno obžalované] si byla vědoma svého protiprávního jednání a toto nepochybně páchala úmyslně, neboť také vyhotovovala daňové přiznání a podávala je u finančního úřadu. Měla k dispozici podklady pro daňové přiznání a mohla si vyžádat i podklady doplňující. Věděla o své faktuře a rozdílech mezi svou fakturací v případě cesty do [anonymizováno] a její realizaci.

Obžalovaná [titul] [celé jméno obžalované] pracovala jako vedoucí ekonomického oddělení [právnícká osoba] s.r.o. a jako taková nesla odpovědnost za správnost zaúčtovaných dokladů, kde jak sama uvedla i ona připravovala podklady pro daňové přiznání. Je nepochybné, že jako vedoucí ekonomického oddělení věděla, zda určité školení proběhlo či

Pokračování: - 20 - 1T 168/2007

neproběhlo, neboť se jej měla účastnit jednak sama, jednak její podřízení. Přičemž, jak bylo zjištěno, akceptovala zaúčtování faktur i cestovních příkazů na účet daňově uznatelných nákladů a navíc tyto podklady připravila pro obžalovanou [titul] [celé jméno obžalované] pro zpracování daňového přiznání. V daném případě musela si být vědoma, že v těchto podkladech jsou nesprávné údaje, že již chystá do daňového přiznání fiktivní doklady, které nemají být použity a nejsou správné, a že tímto dojde ke zkrácení daňové povinnosti.

Pokud jde o jednání obžalované [titul] [celé jméno obžalované] a [titul] [celé jméno obžalované] je nutno vzhledem k jejich obhajobě poukázat na výklad ustanovení § 148 trestního zákona, dle kterého je zřejmé, že pachatelem trestného činu nemusí být jen subjekt daně, nebo osoba, která za subjekt jedná, pachatelem či spolupachatelem tohoto trestného činu je kdokoliv, kdo svým úmyslným jednáním způsobí, že zákonná daň není vyměřena vůbec, nebo v zákonné míře, a že zkrácení daně převýšilo tzv. větší rozsah. Z hlediska obhajoby je nutno poukázat na tu skutečnost, že nelze zaměňovat obecnou odpovědnost za podání řádného a správného daňového přiznání a trestní odpovědnost. To, že obžalované [titul] [celé jméno obžalované] a [titul] [celé jméno obžalované] nebyly odpovědné za daňové přiznání je potom z hlediska trestní odpovědnosti vzhledem k výkladu ustanovení § 148 zcela irelevantní. Pokud jde o obhajobu [titul] [celé jméno obžalované], která uvedla, že svým podpisem stvrzovala pouze formální správnost dokladů, potom je nutné opakovat tu skutečnost, že obžalovaná podepisovala i ty doklady, kterých se sama neúčastnila a vzhledem k počtu pracovníků a vzhledem k otázce nadřízenosti a podřízenosti si musela být vědoma, že vyúčtování cest, které jí prochází rukama, musí být bezpředmětné, stejně tak školení, kterého se měli účastnit podřízení či spolupracovníci. Například svědkyně [příjmení], která jí byla přímo podřízená, obžalovaný [celé jméno obžalovaného], její přímý nadřízený, svědkyně [příjmení], sekretářka obžalovaného [celé jméno obžalovaného], svědkyně [příjmení], mzdová účetní. Pokud by tyto osoby snad mimo obžalovaného [celé jméno obžalovaného], nebyly na pracovišti, ale byly na školení, musela by tuto skutečnost postřehnout, nicméně pokud by měla zůstat na pracovišti sama, lze předpokládat, že by s přímým nadřízeným, tedy s obžalovaným [celé jméno obžalovaného], byla o této skutečnosti informována. Navíc vzhledem k výpovědi svědkyně [příjmení], která uvedla, že dostala od [titul] [celé jméno obžalované] přímo příkaz k vyplnění cestovních příkazů bez převzetí finančních prostředků. Za daného stavu tvrzení, že nebyla

informována, že se to či ono školení nekoná, nelze v daném případě akceptovat. V daném případě není tedy podstatné, že [titul] [celé jméno obžalované] daňové příznání nevyhotovila, nepodepsala či neschválila, ale to, že svým vědomým jednáním, které spočívalo v podpisu svých vyúčtování a zaúčtování dokladů, popřípadě přípravou podkladů pro obžalovanou [titul] [celé jméno obžalované] a pro zpracování daňového příznání přispěla k tomu, aby v daňových příznáních byly uvedeny nepravdivé údaje, které zákonitě vedly ke snížení daňové společnosti. Bylo rovněž poukázáno na to, že nebylo prokázáno, že rukama [titul] [celé jméno obžalované] prošly všechny faktury, rovněž obžalovaná [titul] [celé jméno obžalované] namítala, že byla nedostatečně informována. V daném případě je nutno poukazovat, že o společné jednání dle § 9 odst. 2 trestního zákona se jedná i tehdy, jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězce, a tyto články směřují ke spáchání trestného činu. Obě se vědomě podílely na jednání a byly minimálně srozuměny s rozsahem vzniklé škody.

Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku z oboru ekonomiky, na vyžádání jmenného seznamu osob zúčastněných na jednotlivých cestách v Itálii a výsledcích těchto osob, na provedení důkazu získáním výsledku vyšetřování ing. [jméno] [příjmení], na provedení důkazu konstatováním účetnictví [nemocnice], na vyžádání výpisů z bankovních účtů [právnícká osoba], na slyšení svědka [jméno] [příjmení],

Pokračování: - 21 - 1T 168/2007

na slyšení svědkyně ing. [příjmení] a JUDr. [příjmení] a návrh na provedení důkazu stanoviskem Ministerstva financí k otázce posuzování zahraničních cest a zahraničních školení a postupu finančního úřadu. Pokud jde o vypracování znaleckého posudku z oboru ekonomiky, má soud za to, a jak bylo rozvedeno výše, je nutné akceptovat stanovisko finančního úřadu k otázce výpočtu zkrácené daně. Návrh na vyžádání jmenného seznamu osob zúčastněných na jednotlivých cestách v Itálii se jeví soudu rovněž jako bezpředmětný, stejně tak i provedení výsledku těchto osob, neboť otázka, zda se jednalo o školení a tudíž, zda je možno veškeré doklady hodnotit jako daňově uznatelné náklady, byly prokázány jinými důkazy. Soud má za to, že ani výsledek vyšetřování [titul]. [jméno] [příjmení] nemůže změnit skutečnosti a důkazy získané a provedené v hlavním líčení proti všem třem spoluobžalovaným. Rovněž tak návrhy na provedení důkazu konstatováním účetnictví [nemocnice] a výpisů z bankovních účtů [právnícká osoba] s předmětnou trestní věcí nesouvisí. Pokud jde o [titul]. [příjmení], tato již slyšena byla, a nebyl důvod provádět opakování její výpovědi. Soud rovněž neshledal důvod pro slyšení JUDr. [příjmení] a [jméno] [příjmení] k otázce krácení daně a návrh na provedení důkazu stanoviskem Ministerstva financí k otázce posuzování zahraničních cest a zahraničních školení, neboť o tomto postupu hovořil zaměstnanec finančního úřadu [titul]. Žert, přičemž z dostupné judikatury je zřejmé, že tuto otázku si řeší jednotlivé finanční úřady v rámci své pravomoci.

Jednání všech obžalovaných je společensky nebezpečné, neboť narušili zájem společnosti na správném stanovení daně, přičemž stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je vyšší než-li nepatrný, a je tak naplněn i materiální znak předmětného trestného činu. [příjmení] společenské nebezpečnosti u všech obžalovaných je zvyšován ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákona skutečností, že tohoto jednání se dopustili společně tři osoby, a to za součinnosti nejméně dalších pěti osob, a okolnostmi činu, zejména množstvím dokladů neoprávněně zahrnutých do daňových příznání a i tím, že došlo ke zkrácení účetnictví i základů daně po dobu dvou let.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl ke všem okolnostem uvedených v § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 trestního zákona. K osobě obžalované [celé jméno obžalované] bylo zjištěno, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Blansku ze dne 30.8.2005 pod sp.zn. [spisová značka], kdy za trestný čin zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona, trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona a trestný čin zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání čtyř let a peněžitému trestu ve výši 400.000 Kč. Vzhledem k době

spáchání trestného činu bylo nutno ukládat trest souhrnný. U obžalovaného jako polehčující okolnosti bylo dohlédnuto k jeho doznání, a proto v případě uložení souhrnného trestu, vzhledem k závažnosti trestní věci u obžalovaného [celé jméno obžalovaného], soud uložil trest spojený s odnětím svobody, a to v trvání tří let. Vzhledem k tomu, že obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu, i když výše uloženého trestu přesahuje dva roky, byl ve smyslu § 39a odst. 3 trestního zákona zařazen do věznice s dozorem. Současně bylo nutno uložit trest peněžitý vzhledem k rozsudku Okresního soudu v Blansku a vzhledem k té skutečnosti, že peněžitý trest byl již zaplacen. Vzhledem k tomu, že v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] došlo k páčání trestné činnosti v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu, soud tomuto uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu na tři roky. Současně bylo nutno zrušit výrok o trestu z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 30.8.2005 pod č.j. XXX ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 23.3.2006 pod sp.zn. XXX, jakož i

Pokračování: - 22 - 1T 168/2007

všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaná [titul] [celé jméno obžalované] dosud soudně trestána nebyla, k její osobě nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Soud na jedné straně mohl přihlídnout k částečnému doznání obžalované jako částečné polehčující okolnosti, nicméně jako polehčující okolnosti uvedl tu skutečnost, že dosud nebyla soudně trestána. Vzhledem k tomu, že jako v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného], tak i u obžalované [titul] [celé jméno obžalované] bylo zjištěno, že trestnou činností získali majetkový prospěch, soud uložil přesto výchovný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, tedy při dolní hranici zákonné trestní sazby s krátkou zkušební dobou v trvání dvou let, rovněž však byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce daňového poradce a účetních činností v trvání tří let, neboť páčáním trestné činnosti došlo právě v souvislosti s výkonem zaměstnání [celé jméno obžalované].

Obžalovaná [titul]. [celé jméno obžalované] nebyla dosud soudně trestána, přičemž k tomuto je nutné přihlídnout jako k polehčující okolnosti, rovněž k této osobě nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Pokud jde o obžalovanou [titul]. [celé jméno obžalované], tato z trestné činnosti neměla žádný majetkový prospěch, jediným tzv. prospěchem byla ta skutečnost, že mohla v důsledku protiprávního jednání vykonávat funkci vedoucí ekonomického oddělení. Nicméně tato skutečnost vyplývá pouze z její vlastní výpovědi a nebyla potvrzena výpovědí svědka [titul]. [jméno] [příjmení], který využil svého práva a ve věci nevyprávěl. Soud uvěřil tvrzení obžalované [titul]. [celé jméno obžalované] a této uložil pouze mírný výchovný trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání jednoho roku s krátkou zkušební dobou na osmáct měsíců. Nicméně k páčání trestné činnosti došlo v souvislosti s výkonem jejího zaměstnání, bylo tedy nutno ukládat trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce daňového poradce a účetních činností v trvání dvou let.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Okresní soud v Bruntále
dne 18.6.2008

Za správnost vyhotovení:
Martina Janáčková

JUDr. Vladimíra Mašová, v.r.
-předsedkyně senátu-